

SENTÈNCIA de 8 de gener de 2004

**Contracte laboral: extinció per desistiment del treballador.- Càrrega de la prova del desistiment**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

**ANTECEDENTS DE FET**

I.- El Sr. Jordi C.C. va començar a treballar pel compte de l'empresa FUSTERIA G.R., de la qual n'és propietària la Sra. Pilar V.R., en el curs del mes de febrer del 2000, mitjançant un salari de 1.275 PTA/ hora neta.

Exposant que el dia 7 de juny del 2000, va ésser acomiadat verbalment, el Sr. Jordi C.C. va presentar davant de l'Hble. Batllia, demanda contra la Sra. Pilar V.R., en reclamació de la quantitat de 224.718 PTA, juntament amb els interessos legals generats per la dita quantitat, a comptar del dia 7 de juny del 2000, en concepte de salaris impagats (54.825 PTA), de vacances (57.693 PTA) i de indemnització per acomiadament improcedent i fet de forma indeguda (112.200 PTA).

La Sra. Pilar V.R. es va oposar a la demanda, contestant que mai l'empresa va acomiadar al Sr. Jordi C.C., sinó que fou ell mateix qui va marxar de forma precipitada, abandonant el seu lloc de treball el dia 6 de juny del 2000; que des del dia 19 de juny, la liquidació per un import de 135.139 PTA. Estava a la seva disposició.

Per sentència de data 8 de juliol del 2003, l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles, Secció Civil, va desestimar en tots els seus termes la demanda presentada per l'agent, fent imposició de costes al Sr. Jordi C.C.

II.- Contra aquesta resolució, el Sr. Jordi C.C. ha interposat recurs d'apel·lació.

La part que recorre manifesta: que la prescripció del desistiment voluntari del treballador no és admesa ni per la pròpia legislació vigent en matèria de contracte de treball, ni per la jurisprudència.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

## FONAMENTS DE DRET

I.- És cert que el desistiment del treballador mai es presumeix, però en el cas d'autes no es tracta concretament d'una presumpció de desestiment, sinó - tal hi com ho expressa l'empresa - d'una manifestació expressa de desestiment per part del treballador. Ara bé, pertoca a l'empresa que al·legi el desestiment voluntari del treballador de provar-ho. Resulta dels documents que consten en autes, el mateix dia 6 de juny del 2000, el Sr. Jordi C.C. va marxar de l'empresa FUSTERIA G.R., i va anar a treballar a una altra empresa de fusteria, ço acredita que el treballador ja havia premeditat el seu comiat i que li és imputable la extinció de la relació laboral per voluntat pròpia. A més a més com es pot entendre que el Sr. Jordi C.C., en el cas de ser acomiadat verbalment per FUSTERIA G.R., el dia 6 de juny, tal i com ho sosté, va esperar un mes, concretament el dia 7 de juliol, per reclamar la liquidació dels seus havers laborals. Per tant s'ha de considerar que les circumstàncies de la causa i les proves aportades en autes, estableixen suficientment que el Sr. Jordi C.C. no va ésser acomiadat per l'empresa, sinó que va dimitir unilateralment. En conseqüència no es pot donar lloc a la seva reclamació en concepte de indemnització per acomiadament improcedent o fet de forma indeguda.

II.- respecte als conceptes de salaris deguts i de vacances, força és de constatar que les quantitats ofertes per l'empresa en concepte de liquidació i dipositades a la Batllia superen globalment les quantitats reclamades pel Sr. Jordi C.C., el que imposa desestimar la demanda de l'agent sobre aquest tema.

III.- La desestimació del recurs origina el pagament de les costes processals a la part que recorre.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

## DECIDEIX

**Desestimar** el recurs del Sr. Jordi C.C.; **confirmar** la sentència de l'Honorable Tribunal de Batlles, secció civil, de data 19 de desembre del 2002 en tots els seus extrems; **sense fer** especial condemna en costes de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-